

Според анализа на всички посочени класификации и на съществуващите диалекти на територията на България разделяме диалектите на две основни групи:

1. Влашки
2. Балкански

Влашките диалекти се подразделят на две подгрупи (северни и южни), а **балканските диалекти** са следните:

- йерлийска група;
- ц-група;
- хорахани група.

Характерно за **влашките диалекти** е влиянието на румънския език върху ромския. При разселването си от Гърция през България и Сърбия към Централна и Западна Европа, някои от ромските групи са в по-продължителен, а други в по-кратък и частичен контакт с румънския език. В същото време има и групи, които живеят в България, но влизат често във Влашко заради упражняваната “професия” – конекрадството.

Така единиците, които формират Влашката група, се разделят на две: *северна*, към която принадлежат калдерашите и ловарите. В България калдерашите са по-многобройни, а ловарите се срещат по-рядко.

От своя страна калдерашите се подразделят на влашки (дошли в България в началото на XX в. от Румъния), сръбски (дошли в България в началото на XX в. от Сърбия) и местни (дошли след освобождаване на ромите от влашко робство през 70-те години на XIX в.). Тези три групи се разпръсват във всички краища на страната, обаче населяват предимно Северна България.

Ловарите са малка група и живеят предимно в Североизточна България, около гр. Варна.